

สรุปข่าวการประชุมคณะรัฐมนตรี

วันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2569

ประเด็นเศรษฐกิจ และกระทรวงการคลัง

1. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงการอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ตามนโยบายสนับสนุนภาคการท่องเที่ยว

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการร่างกฎกระทรวงการอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่กระทรวงการคลัง (กค.) เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

1. ร่างกฎกระทรวงการอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่กระทรวงการคลังเสนอ เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงการอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. 2560 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงการอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562 ซึ่งกฎกระทรวงดังกล่าว มีข้อจำกัดบางประการที่เป็นอุปสรรคต่อการประกอบธุรกิจและส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการเก็บภาษีภายใต้ระบบใบอนุญาต ดังนั้น เพื่อเป็นการลดขั้นตอนการพิจารณาและการอำนวยความสะดวกแก่ผู้นำเข้าในการขออนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร ลดข้อจำกัดทางกฎหมายที่เป็นอุปสรรคและเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของการแข่งขันในทางธุรกิจ รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพในการกำกับควบคุมการจัดเก็บภาษีสุราที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรภายใต้ระบบใบอนุญาตโดยการปรับปรุงกฎหมายและนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งจะช่วยผลักดันและสนับสนุนมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยว สร้างแรงจูงใจให้เกิดการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว ตลอดจนเป็นการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี (28 พฤศจิกายน 2566) กระทรวงการคลัง โดยกรมสรรพสามิตจึงได้ยกร่างกฎกระทรวงดังกล่าวขึ้น โดยมีสาระสำคัญใน 4 ประเด็น สรุป ดังนี้

1) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับใบอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรประเภทที่ 5 (ใบอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรกรณีอื่น) โดยกำหนดให้อธิบดีกรมสรรพากรมีอำนาจตามกฎหมายในการกำหนดรายละเอียดของหลักเกณฑ์และวัตถุประสงค์ของใบอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรประเภทที่ 5 ได้ เพื่อให้เจ้าหน้าที่มีกรอบหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนในการที่จะพิจารณาในการออกใบอนุญาต (เดิม ใบอนุญาตประเภทที่ 5 ได้แก่ ใบอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรกรณีอื่นนอกจากประเภทที่ 1 - 4 ซึ่งไม่มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรที่ชัดเจน ส่งผลให้การนำเข้าสู่สุราในกรณีอื่น ๆ ผู้นำเข้าสามารถมีสิทธิขอใบอนุญาตประเภทที่ 5 ได้ เนื่องจากไม่ได้กำหนดให้อธิบดีกรมสรรพสามิตมีอำนาจในการกำหนดขอบเขตของหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเพื่อออกใบอนุญาตประเภทนี้ไว้)

ทั้งนี้ ในเบื้องต้นกรมสรรพสามิตจะประกาศกำหนดใบอนุญาตประเภทที่ 5 เช่น ใบอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร ใบอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการอุตสาหกรรมอื่นที่มีใช้สุรา ใบอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อเป็นตัวอย่างสินค้าหรือมีใช้เพื่อการค้าหรือเพื่อบริโภคครั้งละไม่เกิน 200 ลิตร และ ใบอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งเป็นสุราสามทับเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมเอทิลีนที่ผลิตจากพืช

2) ยกเลิกหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ที่ประสงค์จะขอใบอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรประเภทที่ 1 (ใบอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย ซึ่งมีใช้การขายในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร) โดยไม่จำเป็นต้องเป็นตัวแทนขายสุราที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักรแต่เพียงผู้เดียว (Sole Agent) (เดิม คุณสมบัติของผู้ที่ประสงค์จะขอใบอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรประเภทที่ 1 นอกจากจะต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ 1 สำหรับการขายสุราทุกชนิดครั้งหนึ่งจำนวนตั้งแต่ 10 ลิตรขึ้นไปแล้ว ยังจะต้องเป็นตัวแทนขายสุราที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักรแต่เพียงผู้เดียวด้วย) และกำหนดข้อยกเว้นให้อธิบดีกรมสรรพสามิตมีอำนาจกำหนดให้ผู้ประสงค์จะขอใบอนุญาตประเภทที่หนึ่งต้องเป็นตัวแทนขายสุราที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักรแต่เพียงผู้เดียวก็ได้ เนื่องจากในระยะแรกกรมสรรพสามิตจะกำหนดให้เฉพาะการนำเข้าสุราแช่ชนิดไวน์และสปาร์กลิงไวน์เท่านั้นที่ผู้ขอใบอนุญาตไม่จำเป็นต้องเป็นตัวแทนขายสุราที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักรแต่เพียงผู้เดียวจึงต้องกำหนดให้ผู้ขอใบอนุญาตประเภทที่หนึ่งสำหรับสุราชนิดอื่น ๆ ยังต้องเป็นตัวแทนขายสุราที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักรแต่เพียงผู้เดียวอยู่เช่นเดิม ประกอบกับปัจจุบันกรมสรรพสามิตได้ใช้ระบบตรวจสอบข้อมูลสุรานำเข้าเพื่อประเมินมูลค่าและควบคุมการจัดเก็บภาษีเป็นเครื่องมือในการบริหารการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตสินค้าสุรา ซึ่งมีสุราแช่ชนิดไวน์และสปาร์กลิงไวน์เป็นสินค้านำร่องจึงสามารถตรวจสอบราคาเบื้องต้นของสุราแช่ชนิดไวน์และสปาร์กลิงไวน์เทียบกับราคาของแหล่งผลิตได้จากราคาอ้างอิงในระบบฐานข้อมูลฯ และสามารถตรวจสอบราคาขายปลีกจริงของสุราแช่ชนิดไวน์และสปาร์กลิงไวน์ที่มีการนำเข้าแต่ละรายได้ด้วย นอกจากนี้ ระบบตรวจสอบข้อมูลฯ ยังสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อลดการลักลอบนำเข้าสินค้าที่มีขอบด้วยกฎหมาย และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการที่อาจยังไม่อยู่ในระบบภาษีให้เข้ามาอยู่ในระบบควบคุมทางสรรพสามิตได้ตามกฎหมาย

ทั้งนี้ ในอนาคตหากระบบตรวจสอบข้อมูลฯ สำหรับสุราชนิดอื่น ๆ สามารถนำไปใช้ในระบบควบคุมสรรพสามิตได้อย่างเต็มประสิทธิภาพแล้ว อธิบดีกรมสรรพสามิตก็สามารถออกประกาศกรมสรรพสามิตเพื่อยกเลิกหลักเกณฑ์ดังกล่าวได้โดยไม่ต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงฯ

3) เพิ่มช่องทางการยื่นคำขอใบอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยกำหนดให้สามารถยื่นคำขอใบอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรได้ ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่หรือสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขาแห่งท้องที่ที่สำนักงานศุลกากรหรือด่านศุลกากรที่จะปฏิบัติพิธีการตรวจปล่อยสินค้าตั้งอยู่หรือทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ (เดิม ผู้ประสงค์จะนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรประเภทที่ 1 ต้องยื่นคำขอใบอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรโดยให้ยื่นคำขอ ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่หรือสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขาแห่งท้องที่ที่สำนักงานศุลกากรหรือด่านศุลกากรที่จะนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรตั้งอยู่)

4) ยกเลิกขั้นตอนเกี่ยวกับการอนุมัติฉลากปิดภาชนะบรรจุสุราที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักร ในกรณีผู้ประสงค์จะขอใบอนุญาตประเภทที่ 1 และกำหนดให้ยื่นตัวอย่างฉลากสำหรับปิดภาชนะบรรจุสุราที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักรที่มีข้อความและลักษณะตามที่อธิบดีกรมสรรพสามิตประกาศกำหนด (เดิม กำหนดให้ผู้ประสงค์จะนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร ต้องยื่นคำขอใช้ฉลากปิดภาชนะบรรจุสุราให้อธิบดีพิจารณาอนุมัติฉลากก่อนจะยื่นขอใบอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร เนื่องจากฉลากปิดภาชนะบรรจุสุรามีวัตถุประสงค์เพื่อให้สามารถตรวจสอบแหล่งที่มาของสุราและป้องกันการลักลอบนำสุราที่มีขอบด้วยกฎหมายเข้ามาในราชอาณาจักร) แต่เนื่องจากปัจจุบันกรมสรรพสามิตได้กำหนดให้สามารถยื่นคำขอใช้ฉลากปิดภาชนะบรรจุสุรา ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้ จึงสมควรลดขั้นตอนการพิจารณาอนุมัติเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้นำเข้า

2. ร่างกฎกระทรวงในเรื่องนี้ไม่ได้เป็นการทำให้ภาครัฐสูญเสียรายได้ เนื่องจากเป็นการปรับปรุงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามกฎหมายเกี่ยวกับการนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร มิได้เป็นการปรับลดอัตราภาษีหรือยกเว้นภาษีและฐานภาษียังคงอยู่ในระดับเดิม จึงไม่กระทบต่อรายได้ภาษีสรรพสามิตสินค้าสุรา

3. กระทรวงการคลัง โดยกรมสรรพสามิตได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างกฎกระทรวงดังกล่าวแล้ว ประกอบกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม และสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพิจารณาแล้ว เห็นชอบในหลักการของร่างกฎกระทรวงดังกล่าว โดยกระทรวงอุตสาหกรรมเห็นว่า การบังคับใช้กฎกระทรวงดังกล่าวควรเป็นไปอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม เพื่อมิให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน และผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเห็นว่า ควรมอบหมายให้กระทรวงการคลังติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายฉบับดังกล่าว ทั้งในแง่ของการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ภาษีสรรพสามิตสุรา และการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับภาคการท่องเที่ยว รวมถึงผลประโยชน์ต่อเศรษฐกิจในภาพรวม สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่า คณะรัฐมนตรีสามารถพิจารณาอนุมัติหลักการของร่างกฎกระทรวงดังกล่าวได้ ซึ่งเป็นไปตามที่กฎหมายแม่บทให้อำนาจไว้ จึงไม่ได้เป็นกรณีที่คณะรัฐมนตรีกระทำการอันมีผลเป็นการอนุมัติงานหรือโครงการ หรืออันมีผลเป็นการสร้างความผูกพันต่อคณะรัฐมนตรีชุดต่อไปตามมาตรา 169 (1) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

2. เรื่อง การปรับลดอัตรา FIDF Fee เป็นการชั่วคราวระยะเวลา 1 ปี สำหรับดำเนินมาตรการทางการเงินเพื่อช่วยยกศักยภาพเศรษฐกิจและช่วยเหลือลูกหนี้ที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบหลักการและแนวทางการดำเนินโครงการกลไกการค้าประกันสินเชื่อ SMEs Credit Boost (โครงการ SMEs Credit Boost) และมาตรการให้ความช่วยเหลือลูกหนี้ที่ประสบสาธารณภัยร้ายแรงอย่างยิ่ง (ระดับ 4)¹ (มาตรการช่วยเหลือลูกหนี้) รวมถึงการปรับลดอัตราเงินนำส่งเข้ากองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน (Financial Institutions Development Fund Fee: FIDF Fee) เป็นการชั่วคราวระยะเวลา 1 ปี เพื่อเป็นแหล่งเงินสำหรับดำเนินมาตรการทางการเงินทั้ง 2 มาตรการข้างต้นต่อไป ตามที่กระทรวงการคลัง (กค.) เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

กค. รายงานว่า

1. คณะรัฐมนตรีมีมติ (10 เมษายน 2555) มอบหมายให้ กค. และธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) รับความเห็นของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ไปพิจารณาดำเนินการ ซึ่งรวมถึงประเด็นการให้ กค. ธปท. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการหารืออย่างสม่ำเสมอถึงความเหมาะสมของอัตราดอกเบี้ยเงินนำส่งของสถาบันประกันเงินฝากและ ธปท. โดยคำนึงถึงปริมาณภาระหนี้ของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน (Financial Institutions Development Fund: FIDF) สถานการณ์ทางเศรษฐกิจโดยรวม และสถานะความมั่นคงของสถาบันการเงิน รวมทั้งความจำเป็นในการขยายภารกิจในการดูแลสถาบันการเงินของ FIDF และแจ้งความคืบหน้าแก่คณะรัฐมนตรีเพื่อทราบอย่างน้อยเป็นรายปี เพื่อให้ภาระหน้าที่ของกองทุนเพื่อช่วยเหลือ FIDF มีความชัดเจนและสถาบันคุ้มครองเงินฝากสามารถกลับมาดำเนินการตามภารกิจหลักได้ตามปกติด้วย

2. คณะรัฐมนตรีมีมติ (2 ธันวาคม 2568) เห็นชอบมาตรการด้านการเงินเพื่อช่วยเหลือเยียวยาและฟื้นฟูผู้ประกอบการภาคใต้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดภาระการชำระหนี้ให้แก่ลูกหนี้ของ

สถาบันการเงินเฉพาะกิจ (Specialized Financial Institutions: SFIs) ที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย และเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนให้แก่ลูกหนี้ SFIs เพื่อช่วยเหลือให้ลูกหนี้สามารถกลับมาดำเนินชีวิตได้ตามปกติ โดยเร็ว ประกอบด้วย (1) โครงการช่วยเหลือ พักเงินต้น ยกดอกเบี้ยให้แก่ผู้ประกอบการภาคใต้เพื่อลดภาระหนี้ให้แก่ลูกหนี้ของ SFIs ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์อุทกภัย (2) โครงการสินเชื่อเพื่อเยียวยาผู้ประกอบการภาคใต้ เพื่อให้ลูกหนี้เดิมมีสภาพคล่องในการดำรงชีพหรือใช้เป็นเงินทุนในการประกอบอาชีพ หรือซ่อมแซมที่อยู่อาศัยหรือสถานประกอบการ และ (3) โครงการสินเชื่อเพื่อฟื้นฟูผู้ประกอบการภาคใต้ เพื่อให้ผู้ประกอบการมีเงินทุนเพื่อซ่อมแซมที่อยู่อาศัย หรือซื้ออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับที่อยู่อาศัย หรือฟื้นฟูการประกอบอาชีพ รวมถึงมอบหมายให้ กค. ประสาน ธปท. พิจารณาแนวทางให้ความช่วยเหลือลูกหนี้ที่ไม่ใช่ลูกหนี้ของ SFIs ที่ผู้ประกอบการให้เหมาะสมและสอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเร็วต่อไป

3. ธปท. จึงร่วมกับภาคสถาบันการเงินเสนอมาตรการทางการเงินเพื่อช่วยยกศักยภาพเศรษฐกิจและช่วยเหลือลูกหนี้ที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย ซึ่งประกอบด้วย (1) โครงการ SMEs Credit Boost เพื่อช่วยปรับโครงสร้างและขับเคลื่อนเศรษฐกิจในระยะข้างหน้าและ (2) มาตรการช่วยเหลือลูกหนี้ฯ เพื่อให้ความช่วยเหลือดังกล่าวสอดคล้องกับมาตรการของ SFIs โดยมีรายละเอียดสรุปได้ ดังนี้

3.1 โครงการ SMEs Credit Boost

หัวข้อ	รายละเอียด
หลักการ	เพื่อสนับสนุนให้ผู้ประกอบการ โดยเฉพาะผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises : SMEs) ที่มีศักยภาพสามารถเข้าถึงสินเชื่อที่จำเป็น ต่อการยกระดับศักยภาพและเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน และสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาว โดยจัดให้มีกลไกที่สถาบันการเงินร่วมกันชดเชยความเสี่ยงด้านเครดิต (Credit Cost) จากสินเชื่อธุรกิจที่ปล่อยใหม่ให้กับผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมายโดยเน้นที่กลุ่ม SMEs ที่อยู่ในอุตสาหกรรมเป้าหมาย หรือผู้ประกอบการที่มีแผนยกระดับศักยภาพ พัฒนาความสามารถในการแข่งขัน หรือสร้างมูลค่าเพิ่มต่อเศรษฐกิจไทย ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด ได้แก่ 1) เพดานวงเงินสินเชื่อต่อลูกหนี้ เพื่อดูแลให้ประโยชน์ของมาตรการกระจายตัวอย่างทั่วถึง 2) เงื่อนไขการจัดสรรวงเงินชดเชยความเสี่ยงต่อสถาบันการเงินเพื่อเอื้อให้สถาบันการเงินบริหารจัดการได้อย่างคล่องตัว และ 3) การกำหนดเงื่อนไขการชดเชยอื่นๆ เพื่อป้องกัน Moral Hazard ของทั้งสถาบันการเงินและลูกหนี้
คุณสมบัติลูกหนี้	ลูกหนี้กลุ่มเป้าหมายต้องมีคุณสมบัติทุกข้อ ดังนี้ (1) เป็นผู้ประกอบการที่เป็นบุคคลสัญชาติไทย หรือนิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทยและมีบุคคลสัญชาติไทยถือหุ้นเกินกว่าร้อยละ 50 ของทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว ไม่เป็นบริษัทที่มีหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ยกเว้นบริษัทที่มีหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ) และไม่เป็นผู้ประกอบการธุรกิจทางการเงิน (2) ไม่มีส่วนของผู้ถือหุ้นติดลบ และทุกบัญชีสินเชื่อเดิมต้องไม่มีสถานะบัญชีเป็นสินเชื่อที่มีความเสี่ยงด้านเครดิตเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ (Stage 2) ที่เกิดจากการมีวันค้างชำระหรือไม่เป็นสินเชื่อด้วยคุณภาพ (Stage 3 : NPLs) ตามหลักเกณฑ์ของ ธปท. (3) เป็น SMEs ในอุตสาหกรรมเป้าหมาย (อุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับแนวคิด Reinvent Thailand และโลจิสติกส์) หรือผู้ประกอบการที่มีแผนการยกระดับ

	ศักยภาพธุรกิจ หรือพัฒนาความสามารถในการแข่งขัน หรือสร้างมูลค่าเพิ่มต่อเศรษฐกิจไทย
ประเภทสินเชื่อ	ต้องเป็นสินเชื่อที่สถาบันการเงินปล่อยใหม่ภายในระยะเวลา 2 ปี นับแต่วันเริ่มมาตรการเมื่อวันที่ 15 มกราคม 2569 ทั้งสินเชื่อที่มีกำหนดระยะเวลา (Term loan) และสินเชื่อหมุนเวียน (Working capital) ที่ให้กับ SMEs ในอุตสาหกรรมเป้าหมาย หรือให้กับผู้ประกอบการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับศักยภาพธุรกิจ พัฒนาความสามารถในการแข่งขัน หรือสร้างมูลค่าเพิ่มต่อเศรษฐกิจไทยโดยไม่รวมสินเชื่อเงินเบิกเกินบัญชี (Overdraft) ซึ่งสินเชื่อดังกล่าวต้องไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อชำระคืนสินเชื่อเดิมและต้องเป็นสินเชื่อที่ยังไม่ได้รับการค้ำประกันโดยบริษัทประกัน สินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม
วงเงินสินเชื่อใหม่ต่อราย	(1) สำหรับธุรกิจ SMEs ต้องไม่ต่ำกว่า 100,000 บาท แต่รวมทุกสถาบันการเงินต้องไม่เกิน 100 ล้านบาท (2) สำหรับธุรกิจขนาดใหญ่ รวมทุกสถาบันการเงินต้องไม่เกิน 150 ล้านบาท
ระยะเวลาการชดเชยความเสียหาย	ครอบคลุมตามอายุวงเงินสินเชื่อจริง แต่ไม่เกิน 7 ปี นับจากวันที่สถาบันการเงินอนุมัติวงเงินสินเชื่อ
วงเงินชดเชยรวมและอัตราการชดเชยความเสียหายสูงสุด	วงเงินชดเชยรวมของมาตรการไม่เกิน 20,000 ล้านบาท โดยจะจำกัดวงเงินชดเชยสำหรับ ธุรกิจขนาดใหญ่ไว้ไม่เกิน 5,000 ล้านบาท เพื่อป้องกันการกระจุกตัวอยู่ที่ธุรกิจขนาดใหญ่และเพื่อช่วยให้ SMEs ได้รับประโยชน์จากมาตรการอย่างเต็มที่ ทั้งนี้ ได้กำหนดอัตราการชดเชยความเสียหายสูงสุดแตกต่างกันตามขนาดของกิจการ เพื่อสะท้อนระดับความเสี่ยงและอัตราส่วนการสูญเสียที่แตกต่างกัน
เงื่อนไขอื่น ๆ เพื่อป้องกันการเกิด Moral hazard	ให้สถาบันการเงินเป็นผู้พิจารณาคัดเลือกลูกหนี้ที่เข้าร่วมมาตรการ โดยสถาบันการเงินต้องเสนอปรับโครงสร้างหนี้ให้แก่ลูกหนี้อย่างน้อย 1 ครั้ง ก่อนยื่นขอรับเงินชดเชย และหากตรวจพบในภายหลังว่าสินเชื่อที่เบิกเงินชดเชยความเสียหายไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดหรือเกิดจากเหตุไม่สุจริตสถาบันการเงินต้องคืนเงินชดเชยกลับเข้าบัญชีกลางทั้งหมด
วิธีการดำเนินมาตรการ	จัดให้มีบัญชีกลางไว้สำหรับรองรับความเสียหายจากการปล่อยสินเชื่อใหม่ โดยแต่ละสถาบันการเงินจะได้รับจัดสรรวงเงินชดเชยความเสียหายที่อ้างอิงกับวงเงินสินเชื่อปล่อยใหม่และอัตราการชดเชยความเสียหายตามขนาดธุรกิจและจะเบิกเงินชดเชยความเสียหายที่เกิดจากสินเชื่อปล่อยใหม่ที่เป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non - Performing Loans: NPLs) เมื่อพ้นระยะเวลาที่กำหนดได้สูงสุดตามยอดหนี้ต้นเงินคงเหลือสุทธิ (ไม่รวมดอกเบี้ย) ซึ่งยอดชดเชยความเสียหายสะสมทุกสัญญา รวมแล้วต้องไม่เกินวงเงินชดเชยความเสียหายที่แต่ละสถาบันการเงินได้รับการจัดสรร
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	คาดว่าจะช่วยสนับสนุนให้เกิดการปล่อยสินเชื่อใหม่แก่ธุรกิจ SMEs ประมาณ 100,000 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 5 ของยอดคงค้างสินเชื่อ SMEs รวม เพื่อนำไปใช้ในกิจการหรือยกระดับศักยภาพทางธุรกิจซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศในระยะยาว

3.2 มาตรการช่วยเหลือลูกหนี้

หัวข้อ	รายละเอียด
--------	------------

หลักการ	เพื่อให้ความช่วยเหลือลูกหนี้ของสถาบันการเงินและบริษัทลูกในกลุ่มธุรกิจทางการเงิน (บริษัทลูกฯ) ที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัยในเขตพื้นที่ที่เกิดสาธารณภัยร้ายแรงอย่างยิ่ง (ระดับ 4)	
คุณสมบัติลูกหนี้	ลูกหนี้รายย่อยและ SMEs ที่บัญชีสินเชื่อไม่มีสถานะเป็น NPLs ตามหลักเกณฑ์ของ ธปท. ณ วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2568	
ประเภทสินเชื่อและวงเงินสินเชื่อสูงสุดภายใต้มาตรการ	ประเภทสินเชื่อ	วงเงินสินเชื่อสูงสุด (บาท/ราย/กลุ่มธุรกิจทางการเงิน)
	(1) สินเชื่อธุรกิจ SMEs	3,000,000
	(2) สินเชื่อบ้านและสินเชื่อบ้านแลกเงิน	3,000,000
	(3) สินเชื่อเช่าซื้อและ/หรือสินเชื่อจำนำทะเบียนรถยนต์	800,000
	(4) สินเชื่อเช่าซื้อและ/หรือสินเชื่อจำนำทะเบียนรถจักรยานยนต์	50,000
	(5) สินเชื่อบัตรเครดิต	100,000
	(6) สินเชื่อส่วนบุคคลและ/หรือสินเชื่อส่วนบุคคลดิจิทัล	100,000
วิธีการดำเนินการ	สถาบันการเงินและบริษัทลูกฯ พิจารณาพักชำระหนี้เงินต้น และยกเว้นดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นให้กับลูกหนี้ SMEs และรายย่อยที่เป็นลูกหนี้ดีเป็นระยะเวลาไม่เกิน 12 เดือน นับจากวันที่ลูกหนี้แจ้งความประสงค์หรือตอบรับ (Opt - In) (ภายในวันที่ 31 มกราคม 2569) โดยครอบคลุมสินเชื่อธุรกิจ SMEs และสินเชื่ออุปโภคบริโภคตามวงเงินรวมต่อรายต่อกลุ่มธุรกิจทางการเงินที่กำหนด ซึ่งเป็นไปในแนวทางที่สอดคล้องกับความช่วยเหลือของ SFIs ทั้งนี้ ในกรณีที่สถาบันการเงินและบริษัทลูกฯ ตกลงร่วมกับลูกหนี้ที่จะพักชำระหนี้เงินต้นและยกเว้นดอกเบี้ยก่อนวันที่แจ้งความประสงค์ให้สามารถดำเนินการได้ไม่เกิน 12 เดือน นับจากวันที่ตกลงร่วมกันว่าจะเริ่มพักชำระหนี้เงินต้นและยกเว้นดอกเบี้ยดังกล่าว	
ระยะเวลารับคำขอเข้าร่วมมาตรการ	ลูกหนี้ที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดสามารถติดต่อสถาบันการเงินและบริษัทลูกฯ เพื่อแจ้งความประสงค์หรือตอบรับได้ภายในวันที่ 31 มกราคม 2569	
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	คาดว่าลูกหนี้รายย่อยและ SMEs ของสถาบันการเงินและบริษัทลูกฯ ที่ได้รับผลกระทบจาก อุทกภัยในเขตพื้นที่ที่เกิดสาธารณภัยร้ายแรงอย่างยิ่ง (ระดับ 4) จะได้รับการพักชำระหนี้เงินต้นและยกเว้นดอกเบี้ย ซึ่งจะช่วยลดภาระการชำระหนี้และสนับสนุนให้ลูกหนี้ที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัยกลับมาดำเนินชีวิตได้ตามปกติโดยเร็ว	

ทั้งนี้ การดำเนินการตามโครงการ SMEs Credit Boost และมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้ คาดว่าจะใช้เงินรวมทั้งสิ้นประมาณ 23,400 ล้านบาท โดยอาศัยแหล่งเงินจากการปรับลดอัตรา FIDF Fee ซึ่ง ธปท. พิจารณาแล้วเห็นควรปรับลดอัตรา FIDF Fee ตามมาตรา 8 แห่งพระราชกำหนดปรับปรุงการบริหารหนี้เงินกู้ที่กระทรวงการคลังกู้เพื่อช่วยเหลือกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน พ.ศ. 2555 จากอัตราร้อยละ 0.46 ต่อปี เป็นร้อยละ 0.32 ต่อปี เป็นการชั่วคราว ระยะเวลา 1 ปี สำหรับรอบการนำส่งเงินประจำปี 2569 เพื่อรองรับการใช้เงินสำหรับมาตรการทางการเงินเพื่อช่วยยกศักยภาพเศรษฐกิจและช่วยเหลือลูกหนี้ที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย ทั้งนี้การปรับลดอัตรา FIDF Fee ดังกล่าวไม่มีผลกระทบกับ

แผนการชำระหนี้ของ FIDF ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 ที่ได้รับรายงานต่อสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ เนื่องจากเงินนำส่ง ที่เรียกเก็บจากสถาบันการเงินยังเพียงพอสำหรับการชำระหนี้เงินกู้ที่ กค. กู้เพื่อช่วยเหลือ FIDF ในช่วงเวลาดังกล่าว และประมาณการว่าการชำระคืนหนี้จะแล้วเสร็จภายในปี 2575

¹ ระดับความรุนแรงของสาธารณภัย มี 4 ระดับ โดยระดับ 4 เป็นระดับสูงสุด หมายถึง สาธารณภัยขนาดใหญ่ ที่มีผลกระทบร้ายแรงอย่างยิ่งต่อชีวิต ทรัพย์สินและขวัญกำลังใจของประชาชนทั้งประเทศ หรือเป็นสถานการณ์ฉุกเฉิน ผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือผู้ได้รับมอบหมาย) ไม่สามารถที่จะควบคุมสถานการณ์และระงับภัยได้ นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายจะเป็นผู้บัญชาการเหตุการณ์เข้าควบคุมสถานการณ์ โดยเมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2568 นายกรัฐมนตรีได้ประกาศยกระดับการจัดการสาธารณภัยร้ายแรงอย่างยิ่ง (ระดับ 4) ตามมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 ในพื้นที่จังหวัดสงขลา เนื่องจากเกิดสถานการณ์อุทกภัยรุนแรง

ที่มา : สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล <http://www.thaigov.go.th>

จัดทำโดย : กลุ่มงานนโยบายและเศรษฐกิจจังหวัด สำนักงานคลังจังหวัดลำปาง

สรุปการประชุมมติ ค.ร.ม.

วันที่ 3 ก.พ. 2569